

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 57)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน

ปราโมทย์ จิตธรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม 44000, email : pramote12@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล และข้อเสนอแนะของประชาชน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ 13 หมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 332 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วย สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .2119 ถึง .8798 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8740 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธี LSD. (Least Significant Difference) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง จากค่าเฉลี่ยมาก ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก และด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ผลการเปรียบเทียบพบว่าโดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะ คือ ควรส่งเสริมและพัฒนาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และสาธารณะ ให้มากขึ้น

คำสำคัญ : องค์การบริหารส่วนตำบล, การดำเนินงาน

คำขอบคุณ : ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคามทุกท่าน

Received January 25, 2013; Accepted March 20, 2013

**THE RESIDENTS' EVALUATION OF NONERASEE
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
PERFORMANCE AMPHOE BORABU CHANGWAT
MAHA SARAKHAM**

Pramote Jittam, Maha Sarakham Rajabhat University,
Maha Sarakham 44000, email: pramote12@hotmail.com

Abstract

This research aimed to study the evaluation of Sub-district Administrative Organization and compare relative opinions of residents living in tambon Nonerasee, amphur Borabue, Maha Sarakham on work performance. A sample size of 332 residents who were eligible to the voting in 13 villages, using Taro Yamane tabulation. The instrument for collecting data was the questionnaire with the discrimination power between .2119 to .8798 and reliability test score .8740. The statistics used for analyzing the data were the percentage, frequency, mean and standard deviation, F-test and pair comparison using Least Significant Difference with the testing significant difference at the .05 level. The survey results of the study were that the overall opinion of respondents on work performance was at a moderate level. As for each dimension, from high to low ratings were development and support of woman, children, youth, the elderly the disability, prevention and suppression of diseases, the promotion of education, religion and culture promotion, prevention and mitigation, art, custom, local wisdom and local culture, natural resources and environment protection, water routes and road maintenance, road, waterway, footpath cleanliness and public areas including disposal of garbage and refuse. The comparison of relative opinions of residents living in different geographic locations were statistical significant different at the .05 level. The suggestions from the residents were to promote and to increase clean water supplies, improve public roads and sidewalk.

Keywords : sub-district administrative organization, work performance, opinion

บทนำ

ในการบริหารงานระดับประเทศ ไม่ว่าประเทศเล็กหรือใหญ่ ลำพังเพียงรัฐบาลกลางที่มีหน้าที่ให้บริการประชาชนโดยรวม คงไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างแท้จริง และอย่างทั่วถึง ดังนั้นประเทศที่อยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยได้มีการบริหารแบบกระจายอำนาจมากขึ้น เพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินการกิจของตนเอง โดยนำการปกครองท้องถิ่นมาใช้ทั้งนี้เพราะรูปแบบการปกครองท้องถิ่นเป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้เป็นอย่างดี และนำมาสู่การแก้ไขปัญหา รวมถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่าการปกครองท้องถิ่นสามารถใช้เป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 11) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไข

เพิ่มเติม ถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 66 และมาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในด้าน การดำเนินงานให้บริการสาธารณะ 9 ด้าน ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้อง ทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
3. ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (หน้าที่ที่ไม่บังคับให้ทำ แต่อาจที่จะดำเนินการได้)

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

นอกจากนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถทำกิจการ นอกเขต ได้หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำ

กิจกรรมร่วมกันได้ ทั้งนี้เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง และกิจกรรมนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำ และเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ โดยกำหนดให้ประชาชนเป็นผู้แสดงความคิดเห็นโดยภาพรวม และได้ศึกษาแยกเป็นหมู่บ้าน เพื่อให้สามารถนำมาเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ ตามความคิดเห็นของประชาชนแต่ละหมู่บ้าน โดยหวังว่าผลการศึกษาจะสามารถ นำไปพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานโดยรวม และในแต่ละหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

วิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้ง ครัวเรือนละ 1 คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราธิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม รวม 1,937 คน จาก 13 หมู่บ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ จำนวน 332 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane. 1970 : 727) ผู้ศึกษาได้หาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง โดยเพิ่มกำหนดให้มีกลุ่มตัวอย่างจากทุกหมู่บ้าน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยทำกล่องขึ้นมา 13 กล่อง ตามจำนวนหมู่บ้านแล้วเขียนฉลากเลขที่บ้านของแต่ละหมู่บ้านลงไปในกล่องแต่ละใบตามจำนวนประชากรแล้วหยิบฉลากขึ้นมาทีละแผ่นแล้วบันทึกชื่อที่จับได้ไว้ จากนั้นนำฉลากกลับลงกล่องที่เดิมเพื่อให้ประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆกัน ทำไปเรื่อยๆจนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 332 คน นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญโดยเลือกชื่อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .66 ขึ้นไป นำไปทดลองกับประชาชนในเขตตำบลโนนราธิ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน แล้วนำไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อได้เท่ากับ .2119 - .8798 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค, บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100) ได้เท่ากับ .8740 สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ การเปรียบเทียบการดำเนินงาน สถิติที่ใช้ ได้แก่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ LSD

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ที่อาศัยในหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าประชาชนที่อาศัยในหมู่บ้านต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงาน 1 เสนอให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดหาพื้นที่ในการจัดตั้ง จัดหารถเก็บขยะประจำตำบล และมีการกำจัดขยะมูลฝอย อย่างเหมาะสม 2 เสนอให้องค์การบริหารส่วนตำบล จัดสรรงบประมาณในการขุดลอกคูคลองและกักเก็บน้ำ เพื่อใช้ประโยชน์ทางการเกษตร รวมทั้งซ่อมแซมบำรุงรักษานนภายในหมู่บ้านให้มากขึ้น 3 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนราชี จัดงบประมาณให้กับกลุ่มพัฒนาสตรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมอาชีพและเป็นกองทุนในการพัฒนาอาชีพในหมู่บ้าน

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาที่ออกมาเช่นนี้อาจเป็นเพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางเพื่อมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาในหมู่บ้าน แม้จะได้งบอุดหนุนเฉพาะจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงงบจากข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ตาม ทำให้การจัดสรรงบประมาณลงไปแต่ละหมู่บ้านมีอย่างจำกัดส่งผลต่อการให้บริการและการดำเนินงาน ที่ประชาชนได้รับประโยชน์ยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

2. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนของแต่ละหมู่บ้าน เพราะขาดเวทีในการแสดงความคิดเห็น ขาดการสะท้อนปัญหาของประชาชน แม้ว่าจะมีเวทีประชาคมหมู่บ้านก็ตาม แต่ก็ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ไม่ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งผลการศึกษาที่พบสอดคล้องกับ อำพล ลมปลิว (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามารถของกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารงานพัฒนาชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีระดับความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนทั้ง 3 งาน อยู่ในระดับปานกลาง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ คือระดับความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชน พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ในงานพัฒนาชุมชน การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และความรู้และความเข้าใจในการพัฒนาชุมชน มีความสัมพันธ์กับระดับ

ความสามารถของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลในการบริหารชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านการศึกษาประสบการณ์ในการทำงานและการได้รับการเตรียมการในการถ่ายโอนงานไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางในการพัฒนาความสามารถของกรรมการบริหารองค์การบริหารตำบล มีความสอดคล้องกับ วิสูตร จงชวนิชย์ (2549) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบรบือ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาและระงับโรคติดต่อ และด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ประชาชนเห็นด้วยในระดับมาก ส่วนด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านพัฒนาทางบกและทางน้ำ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการศึกษา ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ของเทศบาลตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีความสอดคล้องกับ เคนดวง สุบุตรดี (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ รองลงมาคือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ด้านการรักษาและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง มีความสอดคล้องกับ ยศวิทย์ จันทระเรืองฤทธิ์ (2553) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า อำเภอบุพผรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ความคิดเห็นของประชาชน ผลการศึกษาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการเมืองและการบริหารจัดการที่ดี และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด หมู่บ้านทั้ง 13 หมู่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนพัฒนาหมู่บ้านที่แตกต่างกัน เขียนโครงการเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี ในแต่ละด้านแตกต่างกัน น่าจะแสดงให้เห็นว่า ปัญหาและความต้องการของแต่ละหมู่บ้านย่อมแตกต่างกันออกไปด้วย รวมถึงความสามารถของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ยังขาดทักษะและกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านของตน ขาดการร่วมคิด ร่วมวางแผนอย่างเป็นระบบ ขาดทักษะการใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ ในเชิงวิชาการ

ไม่ทราบน้ำหนักของปัญหา ขาดการศึกษาข้อมูลในเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงทำให้การนำเสนอโครงการต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการบริการแก่ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านเท่าที่ควร ไม่สามารถสะท้อนปัญหาที่แท้จริงได้ ผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ ชลธิชา พราวศรี (2550) ได้ศึกษาเรื่องผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของประชากรเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทั้ง 6 ด้านแล้ว ปรากฏว่า ความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ระหว่างประชากรทั้งสามกลุ่ม ผลปรากฏว่าประชากรทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นในผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

วิจัยที่พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานแตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี เกี่ยวกับการส่งเสริมการเปิดเวทีชาวบ้าน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในสภาพจริง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีต่อกัน สมานสามัคคีและเอกภาพของความคิดเห็น

รายการอ้างอิง

กรมการปกครอง. (2547) **ข้อมูลสถาดำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2547**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
โกวิท พวงงาม. (2550) **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพฯ : เอกซเปอร์เน็ท.

คุณาวุฒิ ไชยคำภา. (2547) **การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอเมือง**

มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. ไม่ได้ตีพิมพ์.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชลธิชา พราวศรี. (2550) **ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร.**

วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ชวนชม สมนึก, สมชาย วรรณฐานไกร. และ เทิดศักดิ์ ไม้เท้าทอง. (2536, มกราคม – มิถุนายน). **การดำเนินงาน**

ห้องสมุดเรือนจำชั่วคราว : 3 กรณีศึกษา. บรรณศาสตร์ มศว 6(1), 63-77.

ไชยวัลย์ อุณใจ และชจวรรณ อธิรัตน์. (2554, กรกฎาคม – ธันวาคม). **ความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครสวรรค์ต่อการบริหารพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครสวรรค์.**

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น. 8, 122-126.

เด่นดวง สุปุตรดี. (2550) **ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลแกลง**

อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **วิธีการสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2.) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**

พระศรีเมือง ณ หนองคาย. (2550) **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหาร**

ส่วนตำบล เหล่าต่างคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. ไม่ได้ตีพิมพ์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ยศวดี จันทร์เรืองฤทธิ์. (2553) การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่า

อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ความคิดเห็นของของประชาชน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ, ปริญญา

มหาบัณฑิต. ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิสูตร จงชูฉนิษฐ์.(2549) ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบรือต่อการบริหารงานของเทศบาล

ตำบลบรือ อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. ไม่ได้ตีพิมพ์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สัมฤทธิ์ สุขสงค์.(2545) ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การบริหาร

ส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. ไม่ได้ตีพิมพ์. สถาบันราชภัฏ

มหาสารคาม

อำพล ลมปลิว (2545). ความสามารถของกรรมการบริหารส่วนตำบลในการพัฒนางานพัฒนาชุมชน : ศึกษา

เฉพาะกรณีจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. ไม่ได้ตีพิมพ์. สถาบันราชภัฏเลย

Yamane, Taro. (1970). Statistics : An Introductory Analysis. (2ne ed.). New York : Harper and Row.

